

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

ROK III **Warszawa, dnia 1 marca 1948 r.** **Nr 5**

Treść:

Str.

Poz. 20 — ZARZĄDZENIE MINISTRÓW: ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH, ZIEM ODZYSKANYCH I ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ z dnia 9 lipca 1947 r. w sprawie przerzutów i sprzedaży poniemieckiego inwentarza żywego rolnego na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska 35

Poz. 21 — ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH z dnia 6 lutego 1948 r. w sprawie zniesienia nadzwyczajnych komisariatów do walki z chorobami zwierząt, roślin i plagą gryzoni 39

Poz. 22 — PISMO OKÓLNE z dnia 17 lutego 1948 r. w sprawie organizacji wydawania samochodowych części zamiennych 39

Poz. 23 — KOMUNIKAT . 40

20

ZARZĄDZENIE

MINISTRÓW: ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH, ZIEM ODZYSKANYCH I ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 9 lipca 1947 r.

w sprawie przerzutów i sprzedaży poniemieckiego inwentarza żywego rolnego na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska.

Na podstawie art. 1 i 46 dekretu z dnia 6.9 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279) oraz w związku z § 8 rozporządzenia Ministrów: Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 stycznia 1947 r. w sprawie komisji osadnictwa rolnego na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Osadnicy rolni, którzy nie otrzymali jeszcze aktów nadania, a którzy posiadają w użytkowaniu żywy inwentarz poniemiecki w ilości ponad 2 krowy i ponad 1 siłę pociągową winni nadwyżkę inwentarza poniemieckiego (bydła rogatego i koni) oddać do dyspozycji powiatowej władzy ziemskiej w trybie ustalonym w niniejszym zarządzeniu. Od wyżej podanej normy inwentarza poniemieckiego, podlegającego zatrzymaniu przez osadnika, należy odliczyć ilość sztuk, stanowiących jego własność, a nie będących przychówkiem z okresu gospodarowania na Ziemiach Odzyskanych.

2. Osadnicy, którzy otrzymali już akt nadania, zatrzymują ilość wskazaną w tym akcie oraz te sztuki, które zostały im przydzielone dodatkowo po otrzymaniu aktu nadania, w ramach przerzutów inwentarzowych.

3. Osadnicy, którzy otrzymali już akt nadania, a nie otrzymali w nim nadania posiadanego w tym czasie poniemieckiego inwentarza żywego (bydło rogate i konie), winni inwentarz ten również oddać do dyspozycji tejże powiatowej władzy ziemskiej.

4. Tak samo podlega oddaniu w tym trybie żywy inwentarz poniemiecki (bydło rogate i konie) posiadany przez osadników nierolnych oraz przez wszystkie zakłady i instytucje z wyjątkiem tych, którym Państwowy Fundusz Ziemi przekazał dany inwentarz w użytkowanie.

5. Inny inwentarz poniemiecki np. świnie, kozy, owce, drób nie podpada pod przepisy niniejszego zarządzenia.

6. Przejęcie wymienionego inwentarza żywego będzie odbywać się na specjalnych spędach, których terminy i miejsca wyznaczy powiatowa władza ziemska. Niedopuszczalne jest dokonywanie wszelkich zmian inwentarza poniemieckiego miedzy osadnikami.

7. Za równoznaczne z aktem nadania w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważane jest również prawomocne orzeczenie komisji osadnictwa rolnego o wydaniu aktu nadania.

§ 2.

Jako inwentarz, stanowiący własność osadnika uznaje się inwentarz, co do którego wykaże się on należytym tytułem własności. W razie braku odpowiedniego dowodu domniemywa się, iż inwentarz jest poniemiecki. Przychówek z okresu prowadzenia gospodarstwa przez osadnika uważa się za jego własność.

§ 3.

1. Każdemu posiadaczowi gospodarstwa rolnego — użytkownikowi inwentarza poniemieckiego obowiązanemu do oddania tego inwentarza do dyspozycji władzy ziemskiej stosownie do § 1 niniejszego zarządzenia przysługuje prawo pierwokupu tego inwentarza po przeciętnych cenach wolnorynkowych.

2. Użytkownikom obiektów nierolniczych może być również w przypadkach wyjątkowych i specjalnie zasługujących na uwzględnienie, sprzedany będący w ich użytkowaniu inwentarz poniemiecki po przeciętnych cenach wolnorynkowych. O sprzedaży decyduje w tym przypadku władza według swobodnego uznania.

§ 4.

1. Za przejęty przez osadnika w swoim czasie, a brakujący obecnie inwentarz żywy poniemiecki uiszcza on należność na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi według przeciętnej ceny wolnorynkowej.

2. Zwalnia się od wpłaty należności za przejęty inwentarz żywy, a ubyły z gospodarstwa w przypadku, gdy ubytek nastąpił bez winy użytkownika. Przypadki te winny być urzędowo stwierdzone zaświadczeniami lekarzy weterynaryjnych lub oglądaczy bydła w wypadkach padnięcia bydła lub uboju z konieczności oraz zaświadczeniami gminy lub Milicji Obywatelskiej w innych wypadkach. O zwolnieniu decyduje każdorazowo powiatowa władza ziemska.

3. Jeżeli użytkownik uzyskał korzyść z bydła padłego lub też oddanego na świadczenia rzeczowe, uiszcza 75% ceny uzyskanej.

§ 5.

1. Jako przeciętną cenę wolnorynkową na okres do 1 stycznia 1948 r. określa się: 80.000 zł. za konia roboczego, 50.000 zł. za krowę mleczną, 40.000 zł. za wołu bez względu na wagę i kondycję sprzedawanych sztuk, zaś za młodzież do 1 roku 20%, a od 1 roku do 2 lat — 60% cen sztuk dorosłych.

2. Przy kwalifikowaniu młodzieży przyjmuje się ich wiek w chwili objęcia przez osadnika gospodarstwa.

3. Należności powyższe winny być wpłacone w całości do Państwowego Banku Rolnego lub innej instytucji bankowej, wskazanej przez powiatową władzę ziemską, na rachunek Państwowego Funduszu Ziemi.

§ 6.

1. Przeprowadzenie wszelkich czynności, wynikających z niniejszego zarządzenia, jak spędu (§ 1. ust. 6), przyznanie prawa pierwokupu (§ 3) oraz ustalenie ceny kupna względnie należności (§ 4 i 5) przeprowadza powiatowa władza ziemska.

2. W razie zarządzenia wyznaczenia terminu spędu należy uprawnionym do pierwokupu dać możność wykorzystania tego prawa. O powyższej możności winny być podane wzmianki w odnośnych ogłoszeniach o spędzie.

3. Uprawniony do pierwokupu sztuk poniemieckich (§ 3) winien po uzyskaniu przed spędem zezwolenia właściwej władzy dokonać wpłaty ceny nabycia, a następnie zezwolenie i dowód wpłaty przedłożyć odnośnej władzy przed przeprowadzeniem spędu.

§ 7.

Powiatowa władza ziemska dokonuje również kontroli, czy użytkownicy inwentarza poniemieckiego doprowadzili na spęd całą nadwyżkę sztuk poniemieckich nie zwolnioną z powodu wykonania prawa pierwokupu. Przy stwierdzeniu niedoprowadzenia przez osadnika całej nadwyżki ulega ona przymusowemu odebraniu, przy czym w tym wypadku osadnikowi nie przysługuje w następstwie prawo pierwokupu tych sztuk.

§ 8.

Wydatki personalne i rzeczowe, wynikające z wykonania niniejszego zarządzenia będą pokrywane z Państwowego Funduszu Ziemi.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
w z. St. Kowalewski

Minister Ziem Odzyskanych:
w z. J. Dubiel

Minister Administracji Publicznej:
w z. Wł. Wolski

Załącznik

I. INSTRUKCJA WYKONAWCZA

Do zarządzenia Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych, Ziem Odzyskanych i Administracji Publicznej z dnia 9 lipca 1947 r. w sprawie przerzutów i sprzedaży poniemieckiego inwentarza żywego na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska.

Część wstępna.

I. Nazwa akcji.

Akcja rozpoczęta i przeprowadzana na podstawie wymienionego na wstępie zarządzenia i niniejszej instrukcji wykonawczej, nazywać się będzie Akcją „K".

II. Cel Akcji „K".

Cel akcji jest podwójny:
a) Chodzi o szybkie zasilenie Funduszu Ziemi w gotówkę. Fundusz Ziemi w bieżącym roku gospodarczym stanowi jedyne źródło pokrycia narastających wydatków inwestycyjnych rolnictwa.
b) Chodzi o radykalne i ostateczne uregulowanie prawa własności poniemieckiego inwentarza żywego, rolnego na obszarze Ziem Odzyskanych tudzież Wolnego Miasta Gdańska i o definitywne usunięcie jakichkolwiek elementów płynności, niestałości, czy niepewności na tym odcinku.
c) Chodzi wreszcie o pewne wyrównanie w rozsądnych granicach nieuzasadnionego uprzywilejowania ludzi, którzy otrzymali większe ilości bydła, niż inni.

III. Czas trwania akcji.

Akcja zaczyna się natychmiast — główne jej nasilenie przypaść winno w miesiącu sierpniu, zakończona powinna być z upływem września.

IV. Premie.

Podobnie jak Departament Funduszu Ziemi dwukrotnie już (t. j. w czerwcu za maj, a w lipcu za czerwiec) wypłacił poważniejsze premie naczelnikom Wydziałów Finansów Rolnych za dobre wpływy gotówki na Fundusz Ziemi, tak i tym razem w październiku zostaną przyznane i wypłacone znaczne premie pracownikom Akcji „K". Premie w zależności od wyników gotówkowych z uwzględnieniem sytuacji terenowej obejmą kierowników Działów Rolnictwa i Reform Rolnych, Naczelników Wydziałów Finansów Rolnych i Komisarzy Ziemskich.

V. Koszty.

Upoważnia się kierowników Działów Rolnictwa i Reform Rolnych na Ziemiach Odzyskanych, tudzież tych, którzy administrują pewnymi częściami terenów Ziem Odzyskanych do niezwłocznego podjęcia z Funduszu Ziemi niezbędnych sum z tym jedynie ograniczeniem, że zobowiązani będą ex post uzasadnić celowość wydatków, a wysokość tych wydatków w żadnym wypadku nie może przekroczyć pół procent osiągniętych wpływów.

VI. Koncentracja personelu.

Poleca się ob. ob. kierownikom Działów Rolnictwa i Reform Rolnych przeprowadzić chwilowe przesunięcia organizacyjne i urlopowe pod kątem zapewnienia Akcji „K" odpowiedniej ilości pracowników.

VII. Współudział administracji ogólnej.

Poleca się kierownikom Działów Rolnictwa i Reform Rolnych i Komisarzom Ziemskim niezwłoczne zreferowanie zamierzeń realizacji Akcji „K" ob. ob. wojewodom i starostom, celem wyjednania jak najdalej idącej opieki i pomocy dla Akcji.

VIII. Współudział czynnika społecznego, zawodowego i politycznego.

Kierownicy Działów Rolnictwa i Reform Rolnych na szczeblu wojewódzkim i Komisarze Ziemscy na szczeblu powiatowym zgodnie z ewentualnymi dyrektywami wojewodów i starostów (po które się zwrócą) natychmiast nawiążą kontakt z właściwymi Radami Narodowymi, Samopomocą Chłopską i partiami demokratycznymi, celem zapewnienia aktywnej pomocy tych czynników w Akcji „K".

IX. Zakres czynności objętej instrukcją.

Instrukcja niniejsza odnosi się tylko do tej części Akcji „K", która dotyczy ściągnięcia gotówki. Część dotycząca odbierania bydła, spędów i przerzutów będzie objęta następną instrukcją.

Część szczegółowa.

I. Rola szczebla wojewódzkiego.

a) Instruowanie i stałe inspekcjonowanie szczebla powiatowego i gminnego. W każdym Dziale Rolnictwa i Reform Rolnych, musi istnieć grupa proporcjonalnie liczna do rozmiaru akcji na danym terenie, która będzie inspekcjonować i instruować

niższe szczeble. Zmontowanie i natychmiastowe uruchomienie takiej grupy jest podstawowym obowiązkiem Kierownika Działu Rolnictwa i Reform Rolnych. Dobór ludzi musi być staranny.

b) Wytworzenie atmosfery politycznej. Kierownik Działu Rolnictwa i Reform Rolnych pod kierunkiem wojewody musi wejść w kontakt z wojewódzkimi ośrodkami dyspozycji politycznej, celem spowodowania, aby ośrodki te odpowiednio nastawiły swoje odpowiedniki powiatowe pod kątem udzielania Akcji „K" moralnego poparcia, opieki i pomocy.

c) Kierownicy Działów Rolnictwa i Reform Rolnych, wespół z właściwymi dyrektorami Oddziałów Banku Rolnego ustalą wszelkie szczegóły, dotyczące wpłat należności za żywy inwentarz w ramach Akcji „K" — chodzi o to, aby ludność jak najmniej musiała jeździć, aby wpłat można było dokonywać nie tylko w Oddziałach, których sieć jest stosunkowo rzadka, lecz w szeregu innych instytucji (K.K.O., poczty). Kierownicy Działów Rolnictwa i Reform Rolnych muszą dopilnować, aby szczegółowe instrukcje, dotyczące miejsc, formy wpłat itd. natychmiast dotarły do terenu.

II. Rola szczebla powiatowego.

a) Ustalenie na podstawie materiałów Komisji Wnioskujących i innych źródeł stanu ilościowego żywego inwentarza poniemieckiego w każdej gminie.

b) Bardzo dokładne i wyczerpujące pouczenie administracji na szczeblu gminnym o tym, jakie bydło i jakie konie objęte są cytowanym na wstępie zarządzeniem. W tym celu należy zwołać natychmiast odprawy właściwych referentów gminnych względnie wójtów i sekretarzy, niezależnie od tego rozesłać szczegółowe pouczenie na piśmie, a następnie sprawdzać, czy pouczenie jest dobrze zrozumiane, czy nie wywołuje jakichkolwiek wątpliwości, bądź niepewności i czy tą drogą nie powstaje zamieszanie.

c) Przygotowanie blankietów wezwań do wpłat za bydło i konie z dokładnym pouczeniem gdzie, ile i za co należy wpłacać, tudzież z pouczeniem, że ci, którzy nie wpłacą (nie skorzystają z prawa pierwokupu) będą musieli niebawem inwentarz oddać. (Zwraca się uwagę, że w myśl § 3 pkt 1 cytowanego na wstępie zarządzenia prawo pierwokupu przysługuje wszystkim rolnikom z mocy samego prawa).

d) Rozesłać do gmin blankiety i dopilnować, aby zarządy gminne nie zwlekając uzupełniały blankiety wpisywaniem indywidualnych nazwisk i sum. To ostatnie zwłaszcza winno się odbywać pod najściślejszym nadzorem władz powiatowych.

e) Pouczyć wszystkie zainteresowane czynniki, tudzież ludność rolniczą, że wszelkie zmiany i przerzuty bydła zgodnie z § 1 pkt 6 cytowanego na wstępie zarządzenia są niedopuszczalne i będą uznane za niebyłe. Miarodajnym jest stan rzeczy z dnia 9 lipca 1947 r. t. zn. od momentu wydania zarządzenia cytowanego na wstępie.

f) Uruchomienie istniejących miejscowych czynników kontroli społecznej, aby w Akcji „K" nie było żadnych nadużyć i czuwanie nad tym, aby najdrobniejsze nawet nadużycia przy przeprowadzaniu Akcji „K" natychmiast były przekazywane do właściwych placówek Komisji Specjalnej.

III. Rola szczebla gminnego.

a) Sporządzanie wykazów imiennych osadników, posiadających poniemiecki inwentarz żywy z wymienieniem dla każdego osadnika ilości sztuk koni i krów, objętych Akcją „K". (Wykorzystywanie w tym celu sołtysów, Samopomocy Chłopskiej, własnych informacji itd. itd.).

b) Rozesłanie do wszystkich zainteresowanych rolników i doręczenie im za pokwitowaniem wezwań do zapłaty, tudzież przekazów nadawczych na pocztę względnie innych załączników ułatwiających techniczną stronę wpłacania.

c) Zainteresowanie Rady Narodowej, a w szczególności Komisji Kontroli Społecznej przebiegiem akcji w celu wykluczenia możliwości nadużyć.

d) Łącznie z miejscowymi czynnikami politycznymi i zawodowymi przeprowadzenia propagandy, celem wyjaśnienia społeczeństwu celowości, pożyteczności i konieczności Akcji „K".

IV. Zakończenie akcji.

Do dnia 1 października 1947 r. Działy Rolnictwa i Reform Rolnych złożą Ministerstwu sprawozdanie cyfrowe z przeprowadzonej akcji z podaniem dla każdego powiatu osobno:

a) ilości koni objętych Akcją „K",
b) ilości krów objętych Akcją „K",
c) uzyskane wpływy:
za konie . . . . . zł.—
za krowy . . . . . zł.—
d) koszty Akcji . . . . zł.—

Minister:

wz. St. Kowalewski

21

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 6 lutego 1948 r.
(Nr Og. Org. I-3/39/48)

w sprawie zniesienia nadzwyczajnych komisariatów do walki z chorobami zwierząt, roślin i plagą gryzoni.

Ponieważ ustały przyczyny, które spowodowały potrzebę powołania w Centrali Ministerstwa Nadzwyczajnego Naczelnego Komisariatu i w Urzędach Wojewódzkich Komisariatów do walki z chorobami zwierząt, roślin i plagą gryzoni, przeto uchylam niniejszym z dniem 29 lutego 1948 r., zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 lutego 1947 r., powołujące wspomniane jednostki organizacyjne.

Minister:

J. Dąb-Kocioł

22

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 lutego 1948 r.

(Nr. EK. IV-3C-7)

w sprawie organizacji wydawania samochodowych części zamiennych.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych podaje do wiadomości zarządzenie Ministerstwa Komunikacji, Departament Samochodowy, z dnia 23.X. 1947 r. Nr. X.-4/3/700/47 w sprawie organizacji wydawania samochodowych części zamiennych — do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:

L. Pol

Załącznik

MINISTERSTWO KOMUNIKACJI

Warszawa, dnia 23 października 1947 r.

Departament Samochodowy

Nr X-4/3/700/47

Dotyczy: organizacji wydawania części zamiennych samochodowych.

Do
Urzędów Wojewódzkich
Wydziały Komunikacyjne (wszystkie)
i Zarządów Miejskich
w m. st. Warszawie i m. Łodzi
Wydział Ruchu i Motoryzacji

Dla uproszczenia dystrybucji części zamiennych samochodów znajdujących się na składach „Motozbytu" Ministerstwo Komunikacji Dep. Samochodowy poleca wszystkim wymienionym w tytule Wydziałom załatwiać zapotrzebowania na części zamienne samoch., od użytkowników instytucji i władz państwowych, samorządowych, gospodarczych (Izb przem.-handl., rzemieślniczych, spółdzielni itp.), organizacji społecznych, politycznych itp. znajdujących się na terenie podległym tamt. Województwu i opiniować celowość wymiany tych części.

Użytkownik po otrzymaniu tak zaopiniowanego zapotrzebowania zwraca się bezpośrednio do „Motozbytu" z pominięciem Dep. Sam. Min. Kom.

Ze względu na ograniczone zapasy części, należy wydawanie zezwoleń na odbiór części ograniczyć do niezbędnego minimum, mając na względzie utrzymanie w stanie czynnym pojazdy tych użytkowników, których samochody w pierwszym rzędzie przyczyniają się do rozwoju gospodarki narodowej. Ministerstwo Komunikacji Dep. Sam. poleca Wojew. Wydz. Komunik. nadsyłać na każdego 5 dnia miesiąca sprawozdania, zawierające uwagi Wydz. Komunikacyjnego oraz dane dotyczące wydanych zezwoleń na odbiór części zamien. osobno nazwę instytucji (osób), które otrzymały zezwolenia oraz ilościowo instytucji (osób), które otrzymały.

Powyższe zarządzenie obowiązuje od dnia 1.XI.1947 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) *L. Blaton*

23

KOMUNIKAT.

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr 6, poz. 41 z dnia 10 lutego 1948 r. ukazało się Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedliwości z dnia 15 stycznia 1948 r. w sprawie zamiany gruntów, położonych w obrębie pól górniczych.

Odpis tego Rozporządzenia dołącza się do niniejszego Nr Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Warszawa, Nowogrodzka 50

Wydział Prasy i Informacji. Pokój 107. Tel. 887-84. Cena zł 20.

Konto P. K. O. I — 1888. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie.

PWZG, Warszawa, Tamka 3. 3.000. Zam. 41. III.48. B-43165